

Kız ve Küçük Lama

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Lama

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, iki topuz saçlı ve aralıklı dişleriyle gülümseyen meraklı bir kızdı. Çevresindeki dünyayı keşfetmeyi çok sever, hep sorular sorar ve öğrenecek yeni şeyler arardı. Güneşli bir sabah hardal sarısı tişörtünü, kot tulumunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi. Küçük defterini ve kurşun kalemini cebine koydu, maceraya hazırды. Bugün dost hayvanların olduğu bir çiftliği ziyaret edecekti.

Maya ahırın yanından geçerken yumuşak, hafif bir mırıltı duydu. Köşeden baktı ve çimenli bir ağılda duran küçük bir lama gördü. Diz boyu kadardı, yumuşacık krem beyazı yünü ve bir gözünün üstünde karamel kahvesi bir lekesi vardı. Uzun, muz şeklindeki kulakları dimdik duruyordu ve mavi tasmaındaki küçük pirinç çingirak şıngırdıyordu. Maya'nın gözleri kocaman açıldı. 'Aa, merhaba!' diye fısıldadı.

Küçük lama uzun kirpikli kocaman kara gözlerini kırptı ve küçük bir adım geri attı. Maya'nın içi heyecanla kıpırdadı. Hemen arkadaş olmak istiyordu. 'Ben Maya,' dedi yumuşak bir sesle. 'Senin adın ne?' Lama cevap vermedi ama kulakları ona doğru döndü. Meraklı ama utangaç görünüyordu. Maya gülümsedi. 'Sana Pepe diyeceğim,' diye karar verdi. 'Ve seninle ilgili her şeyi öğreneceğim.'

Maya, Pepe'nin yumuřak y n n  okřamak i in sabırsızlanarak yaklařtı. Ama Pepe geri  ekildi, kulakları birazcık yassılařtı. 'Aa,' dedi Maya ve durdu. 'O kadar yakın olmamı istemiyor musun?' Onu dikkatle izledi. Kuyruęu hafif e kıpırdadı ve yumuřak, al ak bir mırıltı  ıkardı. Maya bunun ne demek olduęunu bilmiyordu ama bunun bir duygu olduęunu anladı. Ona alan vermek i in bir adım geri attı.

Maya defterini ve kalemini çıkardı. 'Gördüklerimi yazacağım,' dedi kendi kendine. 'Böylece Pepe'yi daha iyi anlayabilirim.' Alçak bir çit korkuluğuna oturup izledi. Pepe'nin kulakları artık dik ve rahattı. Otları kemiriyor ve ona bakıyordu. Maya kulaklarının resmini çizdi ve yazdı: 'Kulaklar dik ve rahatsa, iyiyim demektir.' Gülümsedi. Bu çok eğlenceliydi!

Sonra Maya, Pepe'nin kuyruğunu fark etti. Elini hızlıca hareket ettirdiğinde kuyruğu kalktı ve kıpırdadı. Kulakları biraz geriye gitti. 'Hmm,' dedi Maya. 'Bu, endişelendiğin anlamına gelebilir.' Defterine yazdı: 'Kuyruk kıpırdıyor ve kulaklar gerideyse, bana alan ver.' Kıpırdamadan durdu ve Pepe'nin rahatlamasına izin verdi. Kısa süre sonra kuyruğu sakinleşti ve kulakları yeniden dikildi.

Maya sessizce oturduğunda Pepe yumuşak bir mırıltı çıkardı. Alçak ve yumuşaktı, küçük bir şarkı gibiydi. Maya yazdı: 'Yumuşak mırıltı, mutlu ve sakinim demektir.' Sonra uzakta bir köpek havlayınca Pepe daha yüksek, daha keskin bir mırıltı çıkardı. Kulakları yassılaştı ve geri çekildi. Maya yazdı: 'Keskin mırıltı ve yassı kulaklar, korkuyorum demektir.' Büyüyen rehberiyle gurur duydu.

Maya rehberini denemek istedi. Pepe'ye doğru küçük bir adım attı ve kulaklarını izledi. Dik ve rahat kaldılar. Bir adım daha attı. Pepe'nin kuyruğu kıpırdadı ve yumuşakça mırıldandı. Maya hemen orada durdu. 'Tamam, Pepe,' dedi. 'Bekleyeceğim.' Çimenlere oturdu ve Pepe'nin kendisine gelmesine izin verdi. Bir an sonra Pepe minicik bir adım öne attı.

Pepe havayı kokladı ve bir adım daha attı. Küçük çingırağı şingırdadı. Maya avucunu yukarı çevirerek elini uzattı ve hiç kıpırdamadı. Pepe boynunu uzattı ve parmaklarını kokladı. Sonra bir adım daha attı ve tam yanında durdu. Maya'nın içi ısındı. 'Bana birazcık güveniyorsun,' diye fısıldadı. Pepe'nin kulakları dik ve yumuşaktı. Hafifçe mırıldandı.

Maya defterini açtı ve Pepe'ye sayfaları gösterdi. 'Bak, Pepe! Seninle ilgili bir rehber yaptım!' dedi. Kulakların dik hâli, geriye gidişi, kuyruk kıpırtıları ve farklı mırıltıların çizimleri vardı. Pepe meraklanmış gibiydi. Yumuşak burnuyla defteri dürttü. Maya güldü. 'Hoşuna gitti!' Onu anlamayı öğrendiği için mutluydu. Rehber ikisine de yardım ediyordu.

Tam o sırada Pepe'nin kulakları havaya dikildi ve keskin bir mırıltı çıkardı. Maya etrafına bakındı. Büyük siyah bir kuş yakınlarına konmuştu. Pepe Maya'ya sokuldu ve arkasına saklandı. Maya rehberini hatırladı: keskin mırıltı ve yassı kulaklar korku demekti. 'Sorun yok, Pepe,' dedi yumuşakça. 'Kuş sadece tohum arıyor.' Kıpırdamadan durdu ve Pepe'nin ona yaslanmasına izin verdi. Pepe kendini güvende hissetti.

Kuş uçup gittikten sonra Pepe rahatladı. Kulakları dikildi ve mutlu bir ezgi mırıldandı. Maya yumuşak yünlü boynunu hafifçe okşadı. 'Seni güvende tutmam için bana güvendin,' dedi. 'Ben de senin alanına saygı gösterdim.' Pepe omzuna burnunu dayadı. Maya rehberine bir not daha yazdı: 'Duygularına saygı gösterdiğimde bana daha çok güveniyorsun.' Gururlu ve iyi hissetti.

Maya ve Pepe bütün öğleden sonrası birlikte geçirdiler. Maya rehberini ona okudu ve Pepe dinliyor gibiydi. Maya bir adım geri çekildiğinde o bir adım öne attı. Yumuşak bir önderi izle oyunu oynadılar. Maya güldü ve Pepe'nin çingırağı şingırdadı. Güneş batmaya başladı ve Maya gitme zamanının geldiğini anladı. 'Yarın yine geleceğim,' diye söz verdi.

Ertesi gün Maya defteriyle ağıla koştu. Pepe bekliyordu, kulakları dik ve mutluydu. Yanına koştu ve bir selam mırıldandı. Maya ona rehberindeki yeni bir sayfayı gösterdi: 'Bir lamaya nasıl iyi arkadaş olunur.' Şöyle diyordu: alan ver, kulakları ve kuyruğu izle, mırıltıları dinle ve sabırlı ol. Pepe sayfayı burnuyla dürttü. 'İyi bir takımız,' dedi Maya.

Maya'nın rehberi çizimler ve notlarla dolu rengârenk bir postere dönüştü. Herkes görsün diye ahırın duvarına astı. Başka çocuklar gelip okudu ve lama duygularını öğrendi. Maya açıkladı: 'Sınırlara saygı duymak güven oluşturur.' Pepe yanında durdu, çingırağı şingırdadı. Çocuklar sırayla Pepe'yle tanıştı ve hepsi rehberine uydu. Herkes mutlu ve güvende hissetti.

Maya dostluğun anlamakla başladığını öğrendi. İzledi, dinledi ve Pepe'ye alan verdi. Karşılığında Pepe ona tamamen güvendi. En iyi arkadaş oldular, güneşli günleri ve yumuşak mırıltıları paylaştılar. Maya'nın rehberi herkese hatırlattı: duyguları anlamayı öğren, sınırlara saygı duy ve iyilik büyüsün. İşte meraklı bir kızla küçük bir lama böyle gerçek arkadaş oldu.